

Středa, 14. září 2011

14. je toho názoru, že strategie EU v oblasti bezdomovectví by měla plně respektovat Lisabonskou smlouvu, která stanovuje „zásadní úlohu a široké rozhodovací pravomoci celostátních, regionálních a místních orgánů při poskytování, pořizování a organizování služeb obecného hospodářského zájmu, aby tyto služby co nejlépe odpovídaly potřebám uživatelů“; domnívá se, že je záležitostí členských států, aby vymezily dostupné a sociální bydlení, a že strategie EU v oblasti bezdomovectví by měla být v naprostém souladu s politikou sociálního bydlení členských států, do které je z právního hlediska začleněna zásada podpory sociální rozmanitosti a boje proti sociálnímu vyloučení;

15. naléhavě vyzývá Agenturu Evropské unie pro základní práva (FRA), aby se více zaměřila na dopady extrémní chudoby a sociálního vyloučení v souvislosti s přístupem k základním právům a jejich využívání a aby zohlednila, že naplnění práva na bydlení je klíčovým předpokladem uplatňování celé škály dalších práv, včetně práv politických a sociálních;

16. naléhavě vyzývá Radu pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, aby projednala další vývoj strategie EU v oblasti bezdomovectví;

17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Výboru regionů, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru pro sociální ochranu a Radě Evropy.

Komplexní přístup k jiným antropogenním emisím ovlivňujícím klima, než jsou emise CO₂

P7_TA(2011)0384

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. září 2011 o komplexním přístupu k jiným antropogenním emisím ovlivňujícím klima, než jsou emise CO₂

(2013/C 51 E/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a na Montrealský protokol k Vídeňské úmluvě na ochranu ozonové vrstvy,
- s ohledem na klimatický a energetický balíček EU z prosince 2008 a na nařízení (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech,
- s ohledem na sdělení Komise, jako např. KOM(2010)0265, jež analyzuje možnosti snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % a vyhodnocuje rizika úniku uhlíku, KOM(2010)0086 o mezinárodní politice v oblasti klimatu po kodaňské konferenci: okamžitá akce pro oživení celosvětového úsilí v oblasti změny klimatu a KOM(2011) 0112, které představuje plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050,
- s ohledem na své předchozí usnesení týkající se změny klimatu, a zejména na usnesení ze dne 4. února 2009 nazvané „2050: Budoucnost začíná dnes – doporučení pro budoucí integrovanou politiku EU na ochranu klimatu“⁽¹⁾, na usnesení ze dne 10. února 2010 o závěrech konference o změně klimatu v Kodani (COP 15)⁽²⁾ a na usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o konferenci o změně klimatu v Cancúnu (COP 16)⁽³⁾,

(1) Úř. věst. C 67 E, 8.3.2010, s. 44

(2) Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

(3) Přijaté texty, P7_TA(2010)0442.

Středa, 14. září 2011

- s ohledem na otázku k ústnímu zodpovězení (O-000135/2011 - B7-0418/2011), kterou podle článku 115 jednacího řádu položil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin,
  - s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že vědecké důkazy o změně klimatu a jejím dopadu jsou jednoznačné, a proto jsou nezbytné rychlé, koordinované a ambiciózní kroky na evropské a mezinárodní úrovni vedoucí k řešení této globální výzvy;
- B. vzhledem k tomu, že poté, co byly na COP 16 přijaty cancúnské dohody, se cíl spočívající v omezení celkového nárůstu průměrné roční teploty při zemském povrchu na 2 °C („cíl 2 °C“) stal cílem mezinárodním;
- C. vzhledem k tomu, že emisemi skleníkových plynů způsobujícími globální oteplování se Kjótský protokol UNFCCC zabývá jen zčásti – týká se pouze oxidu uhličitého (CO₂), methanu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), částečně fluorovaných uhlovodíků (HFCs), zcela fluorovaných uhlovodíků (PFCs) a fluoridu sírového (SF₆), zatímco některými dalšími halogenovanými uhlovodíky s velkým potenciálem ke globálnímu oteplování se zabývá Montrealský protokol vzhledem k jejich potenciálu k poškození ozonové vrstvy;
- D. vzhledem k tomu, že se míra, do jaké mohou jednotlivé skleníkové plyny přispívat ke globálnímu oteplování klimatu (vyjádřená jako radiační účinnost ve W/m²), liší vzhledem k jejich různým radiačním vlastnostem a jejich životnosti v atmosféře; vzhledem k tomu, že podle 4. hodnotící zprávy Mezinárodního panelu pro změnu klimatu z roku 2007 je radiační účinnost CO₂ 1,66 W/m², u CH₄ je to 0,48 W/m², u N₂O 0,16 W/m² a u halogenovaných uhlovodíků je to 0,35 W/m²;
- E. vzhledem k tomu, že plynné znečišťující látky jako oxid uhelnatý (CO), oxidy dusíku (NOx), methan a další těkavé organické sloučeniny (VOC) tvoří ozon v nejnižších 10–15 km nad zemským povrchem (troposféra); vzhledem k tomu, že množství troposférického ozonu se v důsledku obrovského nárůstu methanu, CO, VOC a NOx od předindustriální éry zvýšilo přibližně o 30 % a jeho podíl na globálním oteplování způsobeném CO₂ je 20 % (0,36 W/m²);
- F. vzhledem k tomu, že elementární uhlík (saze), který tvoří aerosol a nachází se mezi částicemi vznikajícími jako produkt nedokonalého spalování fosilních paliv a biomasy, způsobuje globální oteplování dvěma způsoby: v atmosféře pohlcuje sluneční záření, čímž se ohřívá okolní vzduch, zatímco v důsledku jeho ukládání v ovzduší může vznikat tmavší sníh a led a docházet k rychlejšímu tání (0,10 W/m²);
- G. vzhledem k tomu, že nebude-li dosaženo cíle 2 °C, bude to mít obrovský dopad na životní prostředí a vzniknou značné ekonomické náklady – jako příklad takového dopadu lze uvést zvýšenou pravděpodobnost dosažení kritických mezníků, kdy teplotní úrovně již způsobují uvolňování CO₂ a CH₄ ze zásobáren, jako jsou lesy a permafrost, a omezují schopnost přírody pohlcovat uhlík prostřednictvím oceánů;
- H. vzhledem k tomu, že podle zprávy skupiny pro vědecké hodnocení UNEP/WMO z roku 2010 přispívá Montrealský protokol velkou měrou ke snižování emisí skleníkových plynů; vzhledem k tomu, že roční emise látek s potenciálem k poškození ozonové vrstvy se na základě Montrealského protokolu snížily v roce 2010 podle odhadů o přibližně 10 gigatun emisí ekvivalentu CO₂ ročně, což je pětkrát větší snížení než to, jež bylo v Kjótském protokolu vytyčeno jako cíl ročního snižování emisí pro první období závazku (2008–2012);

Středa, 14. září 2011

- I. vzhledem k tomu, že Komise pracuje v současné době na revizi nařízení (ES)č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech;
  1. konstatuje, že evropské i mezinárodní politiky v oblasti klimatu se zaměřují především na snížení emisí CO₂ v dlouhodobém měřítku, a to například zvyšováním energetické účinnosti, využíváním obnovitelných energetických zdrojů a uplatňováním dalších nízkouhlíkových strategií;
  2. vyzývá k přijetí komplexní evropské politiky v oblasti klimatu, která bude moci využívat toho, že budou brány v potaz všechny zdroje oteplování a budou zvažovány všechny možnosti zmírnění dopadů; upozorňuje na to, že tato politika by kromě posuzování možností snížení emisí CO₂ měla klást důraz na strategie, které mohou v oblasti klimatu přinést nejrychlejší odezvu;
  3. poznamenává, že jsou připraveny urychlené regulační strategie na postupné ukončování výroby a spotřeby částečně fluorovaných uhlovodíků a na snížení emisí elementárního uhlíku a plynů, které vedou k vytváření troposférického ozonu, a že tyto strategie lze zahájit během 2–3 let a náležitě je uplatňovat během 5–10 let, což by mohlo klima žádoucím způsobem ovlivnit již během desetiletí či dříve, zejména pokud jde o některé částečně fluorované uhlovodíky, jejichž cena by mohla být pouze 5 až 10 centů za tunu, zatímco nyní se cena uhlíku pohybuje nad hranicí 13 EUR za tunu;
  4. upozorňuje, že domácí opatření týkající se fluorovaných plynů a přijímaná ve formě nařízení o fluorovaných plynech zdaleka nespĺnila očekávání a že nebudou-li řešeny nedostatky tohoto nařízení, bude pozice EU při jednáních o UNFCCC značně oslabena;
  5. naléhavě žádá Komisi, aby předložila revidované znění nařízení o fluorovaných plynech, jakož i návrhy na rychlé zahájení postupného ukončování výroby a spotřeby částečně fluorovaných uhlovodíků, urychlila postupné ukončování výroby a spotřeby hydrochlorfluoruhlovodíků (HCFC) ve formě různých produktů a způsobů využití a aby zajistila, že z vyřazených výrobků a zařízení budou získávány a likvidovány skleníkové plyny poškozující stratosférickou ozonovou vrstvu;
  6. vítá skutečnost, že na 17. konferenci smluvních stran (COP 17) v Durbanu se Evropská unie zavázala, že bude podporovat opatření související s částečně fluorovanými uhlovodíky a přijímaná na základě Montrealského protokolu jako ukázkový příklad přístupu ke snižování emisí skleníkových plynů, který není orientován tržně;
  7. připomíná, že na posledním zasedání smluvních stran Montrealského protokolu podpořila Komise coby vyjednavče za EU návrh, který předložily země Severní Ameriky a Federativní státy Mikronésie a jenž spočívá v postupném odbourávání částečně fluorovaných uhlovodíků a v likvidaci plynu HFC-23 vznikajícího jako vedlejší produkt, a že na poslední konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC v Cancúnu předložila EU návrh rozhodnutí, které smluvní strany zavazuje k tomu, aby usilovaly o dohodu týkající se této problematiky, jež bude vycházet z Montrealského protokolu a nebude mít vliv na působnost úmluvy UNFCCC;
  8. vzhledem k nedávným zjištěním týkajícím se zneužívání kreditů na emise plynu HFC-23 z mechanismu čistého rozvoje (CDM) naléhá na Komisi, aby prozkoumala různé možnosti, jak na mezinárodní úrovni prosadit okamžité zahájení postupného ukončování výroby a spotřeby tohoto plynu, a to spíše prostřednictvím úspěšného Montrealského protokolu než prostřednictvím flexibilních mechanismů v rámci Kjótského protokolu;
  9. naléhavě žádá o přijetí okamžitých opatření ke snížení emisí elementárního uhlíku jako metody, která co nejdříve zastaví tání ledovců, přičemž se přednostně zaměří na emise, které mají dopad na oblasti sněhu a ledu, včetně Arktidy, Grónska a himalájsko-tibetských ledovců;

Středa, 14. září 2011

10. vyzývá EU, aby podporovala stávající technologie, které drasticky snižují emise elementárního uhlíku; dále naléhavě žádá o to, aby byly podpořeny a propagovány právní předpisy, které zakazují mýcení a vypalování lesů a požadují přísné a pravidelné kontroly emisí u vozidel;
  11. žádá, aby byly v celosvětovém měřítku přijímány přísné právní předpisy v oblasti znečištění ovzduší a zaváděny dostupné technologie, které mohou snížit emise oxidů dusíku a oxidu uhelnatého, čímž by se omezilo množství antropogenního troposférického ozonu, což je významný skleníkový plyn;
  12. naléhavě žádá Evropskou komisi, aby Evropský parlament informovala o všech krocích, které tímto směrem podniká, a aby napravila časovou ztrátu tím, že tato politická řešení ihned promítne do legislativního procesu;
  13. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.
-